

Želja.

Po vipavskem narodnem napevu priredil *Fran Mrmolja*.

Počasi.

Zvon - ček be - li, daj, po si - li gla - vi - co iz - pod sne - ga,
da bi sko - raj mi že bi - li pro - sti mra - za kru - te - ga,
Po - mlad, pri - di, k nam pri - vo - di solnč - ni za rek mil in vroč,
da pri sr - cu in po - vso - di po - či nam le - den o - broč,

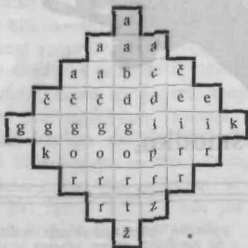

gla - vi - co iz - pod sne - ga, gla - vi - co iz - pod sne - ga,
pro - sti mra - za kru - te - ga, pro - sti mra - za kru - te - ga,
solnč - ni za - rek mil in vroč, solnč - ni za - rek mil in vroč,
po - či nam le - den o - broč, po - či nam le - den o - broč!

Demant.

Priobčil *K. Koriš*.

Besede značijo:

1. soglasnik,
2. žužkojedca,
3. drevo,
4. krstno ime,
6. vas,
7. posestnika,
8. inozemsko žito,
9. soglasnik.

Črke po sredi odzgoraj dol in z leve na desno povedo ime slovenskega pesnika.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev novoletnega voščila v prvi številki.

„Zvonček“ želi, naj se v letu 1907. vse dobrote razsujejo nad slovensko zemljo.

Prav sta ga rešila: Vera Flis, učenka IV. razreda na Vrhniki; Tonček Sivka, učenec pri Sv. Juriju ob juž. žel.

